

A63c 5/04

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 40528

Kl. ~~77 b, 15/02~~

77 b 5/04

Jan Paulica

Zakopane, Polska

Obrzeże stalowe do nart

Patent trwa od dnia 13 października 1956 r.

Przedmiotem wynalazku jest obrzeże stalowe do nart. Znane krawędzie do nart (kanty) mają te wady, że są przymocowywane wkrętkami pionowo od spodu nart, że są zbyt długie, że posiadają pojedynczą krawędź hamowania, że ostrość „tej krawędzi jest niedostateczna”, gdyż wyraża się kątem ca 90° . Wszystkie te wady sprawiają, że przy większych szybkościach hamowanie nie jest dostateczne i albo narciarzowi uda się opanować sytuację dzięki wielkiemu wysiłkowi, albo wylatuje on z trasy, ulegając rozbiciu się o napotymane przeszkody w terenie. Zjawiska takie zachodzą stosunkowo często w narciarstwie zjazdowym na obecnie używanych trasach, które ulegają ubiciu jazdą znacznej liczby narciarzy lub też wtedy, gdy po odwilży następuje oziębienie i zalodzenie całego terenu narciarskiego. Niezależnie od tego trafiają się dość często wypadki wyłamywania bocznych krawędzi nart. Zdarza się to dlatego, że znane krawędzie (kanty) są przymocowywane do nart od spodu oraz, że są zbyt długie. Obluzowanie się nawet jednej wkrętki powoduje zaczepienie się krawę-

dzi o występy w terenie, zwłaszcza zaczepia się obluzowana wkrętka. Zaczepianie to powoduje albo oderwanie się dalszej części krawędzi stalowej albo wyłamanie brzegu narty.

Obrzeże stalowe według wynalazku stanowi znaczny postęp w stosunku do znanych krawędzi (kantów). Dzięki podwójnym krawędziom hamującym (boki 2 i 3) zwiększa się znacznie skuteczność hamowania, przy równoczesnym zaoszczędzeniu wkładu siły samego narciarza. Przymocowanie obrzeża stalowego do narty następuje pod kątem 45° , przy czym główki wkrętek są całkowicie schowane pomiędzy dwie krawędzie hamujące (boki 2 i 3), przez co płaszczyzna ślizgowa narty z płaszczyzną ślizgową dolnej krawędzi hamującej (boku 2) stanowią jedną idealną całość.

W razie obluzowania się jakiegokolwiek wkrętki istnieje możliwość wyrwania obrzeża stalowego z narty, lecz wtedy najczęściej wkrętka zostaje wyrwana z narty bez jej większego uszkodzenia.

Obrzeże stalowe według wynalazku zostało bliżej wyjaśnione na rysunku, na którym fig. 1

przedstawia widok boczny obrzeża stalowego oraz fig. 2 przedstawia przekrój poprzeczny obrzeża stalowego, wraz z częścią narty.

Obrzeże stalowe 1 według wynalazku posiada kształt położonego na bok korytka o długości około 10—12 cm., przy czym bok 2 tego korytka w stosunku do dna 4 jest nachylony pod kątem ca 45° , a bok 3 — pod kątem 135° . Boki 2 i 3 tego korytka są krawędziami hamującymi. W niewielkim oddaleniu od każdego z końców obrzeża stalowego w dnie korytka są uformowane otworki, przez które za pomocą wkrętek 5 obrzeże stalowe 1 jest przymocowane do brzegu narty, co w rezultacie sprawia, że boki 2 i 3 leżące jeden nad drugim, są do siebie równoległe jak również, są równoległe do płaszczyzny ślizgowej narty, przy czym bok 2 (leżący niżej) tworzy ze spodem narty jednolitą płaszczyznę ślizgową. Czołowe końce boków 2 i 3 od strony zewnętrznej są ścięte pod kątem ca 45° . Bok 3 (górny) obrzeża stalowego 1 jest krótszy od boku 2 (dolnego). Obrzeże w jego widoku czołowym posiada kształt trapezu większą podstawą zwróconego ku dołowi (fig. 1). Brzegi narty są obrobione pod kątem ca 45° (fig. 2). Składające się z odcinków obrzeża stalowe 1 pojedynczymi odcinkami jeden za drugim są przymocowane do skośnie obrobionych brzegów narty za pomocą wkrętek 5.

Obrzeża stalowe według wynalazku działają w następujący sposób: przy jeździe wzdłuż stoku obrzeża nie działają hamująco, przy jeździe w poprzek stoku, w zależności od jego nachylenia działają trzymająco, nie dopuszczają

do nieprzewidzianych ześlizgów. W miarę jak zmienia się nachylenie stoku boki dolne 2 zaczynają hamować narty a następnie włączają się swym działaniem boki górne 3, zwiększając dwukrotnie siłę trzymania. Tak samo działają boki 2 i 3 w czasie wykonywania skrętów i oporów, kiedy narciarz nachyla płaszczyznę ślizgowe nart pod kątem do terenu.

Zastrzeżenia patentowe

1. Obrzeże stalowe znamienne tym, że posiada dwie równoległe lecz nie równe ścianki (2 i 3) (krawędzie hamujące), połączone ze sobą ukośnym dnem (4).
2. Obrzeże stalowe według zastrz. 1, znamienne tym, że jego dno (4) z dolną ścianką (2) tworzy kąt ca 45° a z górną (3) 135° .
3. Obrzeże stalowe według zastrz. 1—2, znamienne tym, że w jego dnie (4) są uformowane otworki, poprzez które obrzeże to jest przymocowane do narty pod kątem ca 45° , licząc w stosunku do płaszczyzny ślizgowej narty w taki sposób, że spodnia powierzchnia dolnej ścianki (2) i powierzchnia ślizgowa narty tworzą jedną płaszczyznę ślizgową.
4. Obrzeże stalowe według zastrz. 1—3, znamienne tym, że jego końce są ukośnie ścięte, skutkiem czego obrzeże to w widoku z przodu ma kształt trapezu, który swą większą podstawą jest zwrócony ku dołowi.

Jan Pawlica

Zastępca: Kolegium Rzeczników Pa'entowych

